

Για κάμποσο καιρό, ο Ηρακλής βασίλευε στη Θήβα ήσυχα και ωραία. Από την γυναίκα του, Μεγάρρα, απέκτησε τρεις ή πέντε ή οκτώ γιους. Η Ήρα όμως δεν τον είχε ξεχάσει και μεθόδευε νέα δεινά. Αυτή τη φορά, τον έκανε να κυριευθεί από μανία. Μέσα στην τρέλα του, κυνήγησε και, με τα βέλη του, σκότωσε όλα του τα παιδιά αλλά και τη Μεγάρρα. Σκότωσε και τους δυο μικρότερους γιους του Ιφικλή, ενώ μόλις που γλίτωσε ο Ιόλαος. Νόμιζε ότι όλοι ήταν εχθροί του. Μπήκε στη μέση ο Αμφιτρύωνας να τον συνεφέρει αλλά ο Ηρακλής ετοιμάστηκε να τον σκοτώσει κι αυτόν. Πρόλαβε η Αθηνά, άρπαξε μια τεράστια πέτρα και την πέταξε στο στήθος του ήρωα που έπεσε σε λήθαργο. Ο Αμφιτρύωνας, βέβαια, είχε σκοτωθεί στη μάχη με τους άνδρες του Εργίνου αλλά, για την περίπτωση, ζούσε ακόμα.

Κάποτε, ο Ηρακλής ξύπνησε από τον λήθαργό του. Η μανία του είχε περάσει. Τα θύματα από το μακελειό που είχε προηγηθεί, βρίσκονταν εκεί. Προσέφυγε στον Θέσπιο που δέχτηκε να τον εξαγνίσει για τους φόνους. Μετά, πήγε στο μαντείο των Δελφών να ρωτήσει τι ακόμα τον περίμενε. Τότε είναι που η Πυθία τον αποκάλεσε για πρώτη φορά «Ηρακλή». Ως την ημέρα εκείνη, τον έλεγαν Αλκείδη. Αλκαίο, κατά τον Διόδωρο τον Σικελιώτη.

Αλκή σημαίνει θάρρος, τόλμη, παλικαριά, σωματική δύναμη. Από την αλκή πήρε το όνομά του ο Αλκαίος, γιος του Περσέα και πατέρας του Αμφιτρύωνα. Στην αλκή παραπέμπει το όνομα της Αλκμήνης, κόρης του Ηλεκτρύωνα κι εγγονής του Περσέα. Από την ίδια αλκή έλκει την καταγωγή του το όνομα Λικύμνιος, που αναφέρεται στον μοναδικό διασωθέντα αδελφό της Αλκμήνης. Οι Δελφοί αποφάσισαν τη μετονομασία του ήρωα σε Ηρακλή, κατά τον Διόδωρο, επειδή απέκτησε δόξα (κλέος) με αιτία την Ήρα, όταν έπνιξε τα φίδια στην κούνια του. Κατά τον Απολλόδωρο, επειδή το «ήρα» έχει τη σημασία της λέξης ωφέλεια, οπότε το όνομα του ήρωα σημαίνει «αυτός που απέκτησε δόξα (κλέος) ωφελώντας τους άλλους».

Οπωσδήποτε, η Πυθία τον διέταξε να πάει στην Τίρυνθα και να μπει για δώδεκα χρόνια στην υπηρεσία του Ευρυσθέα. Όταν θα τελίωνε με τους άθλους που ο Ευρυσθέας θα του ζητούσε να εκτελέσει, θα γινόταν αθάνατος.

Κατά τον Ευριπίδη («Ηρακλής Μαινόμενος»), όλα αυτά συνέβησαν σε άλλη στιγμή. Ήταν όταν ο Ηρακλής είχε κατέβει στον Άδη να φέρει τον Κέρβερο. Στο πόδι του στη Θήβα, είχε

αφήσει τον Κρέοντα. Κάποιος Λύκος συνωμότησε, σκότωσε τον Κρέοντα και τα παιδιά του και κατέλαβε την εξουσία. Με εντολή της Ήρας, ετοιμαζόταν να σκοτώσει και τη Μεγάρα με τα παιδιά της, όταν εμφανίστηκε ο Ηρακλής και τον σκότωσε. Μετά, ετοιμάστηκε να θυσιάσει στους θεούς. Η Ήρα που είδε τα σχέδιά της να ματαιώνονται, τον έκανε να κυριευτεί από μανία και να σκοτώσει ο ίδιος σύζυγο και γιους. Κι όταν αποπειράθηκε να σκοτώσει και τον Αμφιτρύωνα, τον χτύπησε με την πέτρα η Αθηνά.

Οι Θηβαίοι πάντως έλεγαν ότι τη Μεγάρα ο Ηρακλής δεν την σκότωσε αλλά την χώρισε και την έδωσε σύζυγο στον Ιόλαο που από τότε έγινε αχώριστος σύντροφός του. Αυτό έγινε μετά την εκτέλεση των δώδεκα άθλων, λέγουν άλλοι: Ήταν όταν ήρθε ο καιρός να παντρευτεί την Δηιάνειρα.

(τελευταία επεξεργασία, 28 Ιουλίου 2021)